

Сборник съдебна практика

Дело C-408/12 P

YKK Corporation и др.
срещу
Европейска комисия

„Обжалване — Картели — Пазари на циповете и на другите закопчалки, както и на машините за поставяне — Последователна отговорност — Законна горна граница на глобата — Член 23, параграф 2 от Регламент № 1/2003 — Понятие за предприятие — Лична отговорност — Принцип на пропорционалност — Възпиращ коефициент“

Резюме — Решение на Съда (втори състав) от 4 септември 2014 г.

1. *Конкуренция — Глоби — Размер — Определяне — Критерии — Действително отражение върху пазара — Критерий без определящо значение*

(член 23, параграф 2 от Регламент № 1/2003 на Съвета)

2. *Обжалване — Компетентност на Съда — Оспорване по съображения за справедливост на преценката на Общия съд относно размера на глобите, които се налагат на предприятия, нарушили правилата за конкуренция на Договора — Изключване*

(членове 256 ДФЕС и 261 ДФЕС; член 58 от Статута на Съда; член 23, параграф 1 и член 31 от Регламент № 1/2003 на Съвета)

3. *Конкуренция — Глоби — Размер — Определяне — Критерии — Намалване на размера на глобата поради съдействие на обвиненото предприятие — Условия — Право на преценка на Комисията — Изключване на повторна полза от предоставянето на едни и същи сведения*

(член 23, параграф 2 от Регламент № 1/2003 на Съвета; раздели В и Г от Известие на Комисията 96/С 207/04 и точки 21 и 23 от Известие 2002/С 45/03 на Комисията)

4. *Обжалване — Основания — Неправилна преценка на фактите — Недопустимост — Контрол на Съда върху преценката на фактите и доказателствата — Изключване, освен в случай на изопачаването им*

(член 256 ДФЕС; член 58, първа алинея от Статута на Съда)

5. *Конкуренция — Глоби — Размер — Определяне — Максимален размер — Изчисляване — Оборот, който следва да бъде взет предвид — Предприятие, придобито от друго предприятие, в рамките на което е запазило качеството си на отделен стопански субект към момента на нарушението — Вземане под внимание на собствения оборот на всеки от тези стопански субекти*

(член 81 ЕО; член 23, параграф 2 от Регламент № 1/2003 на Съвета)

6. *Конкуренция — Глоби — Размер — Определяне — Възпиращ характер — Вземане предвид на размера и на общите ресурси на санкционираното предприятие*

(член 81 ЕО; член 23, параграф 2 от Регламент № 1/2003)

7. *Конкуренция — Глоби — Размер — Определяне — Максимален размер — Разграничение между определянето на горна граница и възпиращото въздействие на глобата*

(член 81 ЕО; член 23, параграф 2 от Регламент № 1/2003 на Съвета)

8. *Обжалване — Жалба, приета за основателна — Решаване на спора по същество от юрисдикцията, която се произнася по жалбата — Условие — Дело, по което може да се постанови окончателно решение*

(член 61, първа алинея от Статута на Съда)

1. Вж. текста на решението.

(вж. точка 26)

2. Вж. текста на решението.

(вж. точка 29)

3. Както раздели В и Г от Известието на Комисията относно освобождаване от глоби или намаляване на техния размер по делата за картели от 1996 г., така и точки 21 и 23 от Известието на Комисията относно освобождаването от глоби и намаляването на техния размер по делата за картели от 2002 г. изискват — в качеството на условие, позволяващо възползването от намаляване на глобата, която в противен случай би била наложена — съответните предприятия да предоставят на Комисията доказателства, допринасящи за установяването на извършеното нарушение. В това отношение сведенията, които не отговарят на изискването да допринасят за потвърждаване на извършеното нарушение по смисъла на Известието относно сътрудничеството от 1996 г., не биха могли да представляват доказателства със съществена добавена стойност спрямо доказателствата, с които Комисията вече разполага, по смисъла на точка 21 от Известието относно сътрудничеството от 2002 г.

Освен това засегнатите предприятия не могат да се надяват на двойна награда за едни и същи сведения, а именно тези, които са им позволили да се ползват от частично освобождаване за периода, за който се отнасят сведенията, ако за следващия период същите тези сведения не са донесли никаква добавена стойност за разследването на Комисията.

(вж. точки 42, 43 и 47)

4. Вж. текста на решението.

(вж. точка 44)

5. Когато дадено предприятие, смятано от Комисията за отговорно за нарушение на член 81 ЕО, е придобито от друго предприятие, в рамките на което като дъщерно дружество запазва качеството си на отделен стопански субект, Комисията трябва да вземе предвид собствения оборот на всеки от тези стопански субекти, за да приложи евентуално спрямо тях предвидената в член 23, параграф 2, втора алинея от Регламент № 1/2003 горна граница на глобата от 10 % от общия размер на оборота му за предходната стопанска година.

Така, когато две дружества са били два отделни субекта, преди едното да се превърне в дъщерно дружество на другото, те не биха могли в периода на нарушението да се разглеждат като едно и също предприятие, чиито структура и финансови възможности са се променили с времето.

В това отношение целта на установената в член 23, параграф 2 горна граница от 10 % от оборота на всяко предприятие, участвало в нарушението, е именно да се избегне вероятността налагането на глоба в по-голям размер да надхвърли възможностите за плащане на предприятието към датата, когато то е признато за отговорно за нарушението и му е наложена имуществена санкция от Комисията. Този извод се потвърждава от член 23, параграф 2, втора алинея от Регламент № 1/2003, който изисква горната граница от 10 % да се изчислява въз основа на стопанската година, предхождаща решението на Комисията за санкциониране на нарушението. Това изискване е напълно спазено, когато горната граница е определена само въз основа на оборота на дъщерното дружество по отношение на глобата, наложена само на него за периода преди придобиването му от дружеството майка.

Освен това дадено дружество не може да носи отговорност за нарушения, извършени самостоятелно от неговите дъщерни дружества преди датата на придобиването им, а последните трябва сами да отговарят за своето неправомерно поведение, предхождало придобиването, без да може да се търси отговорност от дружеството приобретател.

(вж. точки 60—65)

6. Понятието за възпиране е един от факторите, които трябва да се вземат предвид при изчисляването на размера на глобата за нарушаване на правилата на конкуренцията. В това отношение връзката между, от една страна, размера и общите ресурси на предприятията, и от друга страна, необходимостта да се гарантира възпиращ ефект на глобата, не може да се оспорва. Всъщност най-вече търсеното въздействие върху съответното предприятие оправдава отчитането на големината и общите ресурси на това предприятие, така че да се осигури достатъчен възпиращ ефект на глобата, при което санкцията не трябва да е пренебрежимо малка, в частност с оглед на финансовите възможности на това предприятие. От това следва, че с оглед на налагането на глоба в размер, който може да разубеди съответните предприятия да нарушават в бъдеще правилата на конкурентното право на Съюза, следва да се отчетат големината и общите ресурси на тези предприятия към момента на приемането на спорното решение.

(вж. точки 84—86)

7. Определянето на 10 % от оборота на горната граница на наложената на предприятието глоба за нарушаване на правилата на конкуренцията в съответствие с член 23, параграф 2, втора алинея от Регламент № 1/2003 има за цел да се адаптира размерът на глобата за извършеното нарушение спрямо икономическия капацитет на отговорното предприятие, дори релевантният период, който следва да се вземе предвид за изчисляване на оборота, да е стопанската година, предхождаща приемането на решението на Комисията за налагане на санкция на това предприятие.

Обратно, възпиращото въздействие на имуществената санкция цели най-вече да дисциплинира занапред в поведението му стопанския субект, адресат на решението на Комисията. Това въздействие трябва по необходимост да засегне съответното предприятие в състоянието, в което то се намира към момента на приемане на решението.

(вж. точки 90 и 91)

8. Вж. текста на решението.

(вж. точка 95)